

slesvig. Det fik vi dem altsaa med til, og jeg blev skældt Hæder og Ære fra i den Presse, der stod det ærede Medlem nær den Gang; men nu er det i Virkeligheden vort stærkeste Argument dermed ogsaa overfor Socialdemokrater, der ser lidt galt paa det, at vi kan sige: Ja, det kan godt være, Kommuneafstemning vilde have været bedre, men I har selv anerkendt en bloc Afstemningen. Alt, hvad der senere er sket, viser, at det var rigtigt, hvad vi dér gjorde, og det havde været bedre, om vi kunde have ført hele denne Politik mere kraftigt lige fra Oktober 1918. Det er ogsaa muligt, at Grev Brockdorff-Rantzaus Grænselinie kunde have været Grundlag for en Forhandling, der kunde have medført en fuldkommen Overensstemmelse mellem de to Lande om en fornuftig og god Grænse tjenlig for begge Parter; men det ærede Medlem har i høj Grad bidraget til at forspilde alle disse Muligheder, og den Kritik, han nu fremsetter, rammer i Virkeligheden ham selv, thi den Grænse, han har arbejdet for, vilde have været blevet meget, meget værre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Overfor de Udtalelser, der nu lød fra det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, vil jeg blot minde om, at samtlige tyske Partier paa det store Møde i Neumünster i Foraaret 1919 krævede $\frac{2}{3}$ Flertal i enhver Kommune, der skulde afstaa til Danmark, og jeg vil minde om, at Grev Brockdorff-Rantzaus berømte Modforslag den 29. Maj 1919 paa Fredskonferencen i Paris gik ud paa, at der endog kun skulde foretages Afstemning indenfor en Linie, der betegner Skellet for det sproglige Flertal, saaledes at de Kommuner vil have at stemme, som i territorial ubrudt Sammenhæng rummer mere end 50 pCt. danskstalende. Det er altsaa det Forslag, om hvilket det ærede Medlem nu mente, der kunde have været optaget Forhandlinger! Jeg føler mig overbevist om, at intet Parti i den danske Rigsdag vilde have taget en virkelig Forhandling op paa denne Basis.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg maa atter overfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gentage, at hvis den Grænse, jeg havde ønsket, var

blevet Danmarks fremtidige Grænse, vilde Tyskland selvfølgelig lige saa lidt have anerkendt den moralsk, men det anerkender jo heller ikke den nuværende. Og hvad det formelt retslige angaar, er det jo ikke sikkert — det ærede Medlem tror det, men det ærede Medlem har ikke noget Bevis derfor —, at den ikke vilde være blevet juridisk anerkendt af Tyskland i en tresidet Traktat, lige saa godt som jeg mener, at den Grænse, vi har faaet, kunde være blevet det — hvilket blot ikke er sket paa Grund af Passivitet og Forsømmelse fra Regeringens Side og netop fra den Regerings Side, som havde stillet i Udsigt, at den vilde gøre noget bedre og noget betydeligere i det nationale Spørgsmaal, end de Radikale havde gjort.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen vil jeg gerne sige, at hvad et Provinzialmøde har udtalt, selv med Tilslutning af Socialdemokrater, lægger jeg kun ringe Vægt paa; i denne Sammenhæng lægger jeg Vægt paa, hvad det tyske Socialdemokrati som Landsparti har vedtaget. De Mænd, der deltog i dette Provinzialmøde, ogsaa Partifæller, kan jeg saa udmærket svare ved at henvise dem til deres eget Partis Standpunkt, henvise dem til Bernerkonferencen, og det gør jeg stadig, naar jeg møder dem. Jeg har ikke saa sjældent i det sidste Par Aar mødt Tyskere, liberale Tyskere og ogsaa Socialdemokrater, som ikke har villet slaa sig til Ro med den nuværende Grænse, og som, vildledte ogsaa af Agitationen herhjemme — det har det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen saa fuldkommen Ret i —, kritiserer denne Grænse. Jeg rejste i Foraaret fra Svejts og kom til en badisk By; jeg gik dér ind paa en Varieté, hvor jeg hørte en Sang af Direktøren om die gute alte Zeit, da Elsass var tysk og Polen tysk. Saa tænkte jeg: Mon han gaar videre og tager Danmark med, og ganske rigtigt kom et tredje Vers under Jubel fra hele Forsamlingen om, at det skammelige Danmark havde voldttaget Tyskland. Ogsaa Varieteer kan give Udtryk for den offentlige Stemning. Denne Stemning har vi bekæmpet; men den Agitation, som det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har udfoldet, hindrer os i dette Arbejde. Vi har kunnet henvise til Berner-Konferencen og minde